

ת"פ 23020/01/16 - יעקב עמיחי שמבה נגד מדינת ישראל, אביתר דמרי, רונן כהן, דוד מויאל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 23020-01-16 מדינת ישראל נ' מויאל ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אהרון משניות
מבקשים יעקב עמיחי שמבה
נגד
משיבים
1. מדינת ישראל
2. אביתר דמרי
3. רונן כהן
4. דוד מויאל

החלטה

בדיון האחרון, ביום 29.4.2018, לקראת תום חקירתו הנגדית של נאשם 2, בקשה ב"כ המאשימה להציג בפני העד סרטונים אשר לדבריה הוצגו בעבר בחקירה נגדית לעדי התביעה, אף שנקבע כי אינם קבילים כראיה. ב"כ המאשימה הפנתה בהקשר זה לפרוטוקול הדיון מיום 19.2.2017 בעמ' 81, וטענה כי כשם שבית המשפט התיר באותה ישיבה להציג את הסרטונים בפני העד בחקירה נגדית, כך ראוי לעשות גם עתה. לעומת זאת, באי כוח הנאשמים התנגדו, וב"כ נאשם 3 אף טען כי גם אם הוחלט בעבר להתיר הצגת הסרטונים, מדובר בהחלטה מוטעית, ואין מקום לחזור על כך פעם נוספת. למעשה הנושא עלה כבר בפרוטוקול קודם מיום 12.2.2017 במהלך חקירתו של עד תביעה 11 בכתב האישום, רס"ם מאיר סבג, אחד מחוקריו של הנאשם, כאשר בא כוחו של נאשם 2 (עו"ד יואש) ביקש להציג בפני העד סרטונים שהוצגו לנאשם במהלך חקירתו במשטרה, וב"כ המאשימה הסכימה לכך, כעולה מהפרוטוקול האמור (עמ' 165, שו' 11). יתירה מכך, בהמשך הדיון, בעמ' 185 לפרוטוקול, בית המשפט אף שאל את הצדדים אם יש התנגדות להצגת הסרטון לעד, וב"כ הצדדים הביעו הסכמתם. מהפרוטוקול עולה כי בית המשפט צפה אף הוא בקטע שהוצג לעד (עמ' 186 שו' 1). הנושא עלה שוב בדיון שלאחר מכן, ביום 19.2.2018, במהלך חקירתו הנגדית של עד תביעה 12, סגן תום גודמן, אף הוא מחוקריו של נאשם 2, אלא שהפעם כשב"כ של הנאשם (עו"ד ברקאי) ביקש להציג בפניו את הסרטון, ככל הנראה אותו סרטון שהוצג שבוע קודם לכן בפני עד תביעה 11, ב"כ המאשימה התנגדה בטענה כי הסרטון אינו קביל, ואילו ב"כ נאשם 2, טען כי הסרטון קביל, כפי שעולה מעמ' 81 לפרוטוקול הדיון ממועד זה. באותו דיון, בית המשפט אכן ציין כי "בחקירה נגדית אפשר", אולם מדובר באמירה במהלך הדיון, ולא בהחלטה מפורטת ומנומקת, וניתן להניח שהדברים נאמרו על רקע הסכמת ב"כ המאשימה באותו עניין עצמו שבוע קודם לכן כמפורט לעיל, ועל רקע טענת ב"כ הנאשם כי מדובר בראיה קבילה. גם במועד זה, נראה מהפרוטוקול כי גם בית המשפט צפה בסרטון (עמ' 82 שו' 9). בינתיים נשמעו עדים נוספים, ובתום פרשת התביעה, ביום 29.6.2017, ביקשה ב"כ המאשימה לתקן את כתב האישום, ולצרף את העד שקשור לסרטון האמור, בכדי להגיש באמצעותו את הסרטון. במועד שהוגשה בקשה זו, ב"כ הנאשמים התנגדו לה, וטענו כי תיקון כתב האישום בשלב מאוחר זה עלול לפגוע בהגנת הנאשמים. ביום 6.7.2017 ניתנה החלטה מפורטת ומנומקת בבקשה, שבה נדחתה בקשת התביעה, ונקבע כי "תיקון כתב האישום לעת הזאת, לאחר תום פרשת התביעה, עלול לפגוע באופן ממשי בהגנת הנאשמים ובהזדמנות הסבירה שלהם להתגונן כראוי". עתה כאמור מבקשת ב"כ המאשימה להציג את הסרטון לנאשם 2, בטענה כי בית המשפט התיר זאת בעבר, באותו דיון מיום 19.2.2017, אלא שבינתיים התקבלה החלטה שפסלה את קבילות הסרטון. החלטה זו לא הייתה קיימת בעת שבית המשפט התיר את הצגת הסרטון לעד, ולכן לא ניתן להקיש מהדברים שנעשו אז בטרם החלטת הפסלות, לבקשה שעומדת על הפרק עתה. הנושא של הצגת ראיות חפציות לעד במהלך חקירה נגדית נדון בספרו של קדמי, **על הראיות**, חלק רביעי, מהדורת 2009, בעמ' 1951, וכך כותב קדמי: "אין כל מניעה להצגת מסמכים וראיות חפציות במהלך החקירה שכנגד, ובלבד שאלה קבילים. מקום שלא ניתן להוכיח קבילותם של מסמכים וראיות חפציות בעדותו של העד הנחקר, אך העד מתבקש להתייחס אליהם - ניתן להציגם 'על תנאי' שקבילותם תוכח בשלב מאוחר, על מנת לאפשר לעד להתייחס אליהם על אחר במסגרת חקירתו". כך אכן נהג בית המשפט בעבר, כשהתיר להציג את הקלטת בחקירתם הנגדית של עדי התביעה 11 ו-12, בשלב מוקדם יחסית של פרשת התביעה, בטרם החלטה בדבר אי קבילות הראיה. אולם מאז שניתנה החלטה שפוסלת למעשה את קבילות הסרטון, מדובר בראיה שנקבע כי איננה קבילה, ולכן לא ניתן להציג אותה לעת הזאת בפני הנאשם בחקירה נגדית. נוכח כל האמור לעיל, בקשת ב"כ המאשימה בעניין זה נדחית. המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ח, 07 יוני 2018, בהעדר הצדדים.